

2025-05-21
COM/2025/80, COM/2025/81,
COM/2025/87

Implementeringsrådet
KN 2024:04

Klimat- och
näringslivsdepartementet,
Enheten för näringsliv,
innovation och marknader;
Justitiedepartementet, Enheten
för fastighetsrätt och
associationsrätt;
Finansdepartementet, Enheten
för mervärdesskatt och
punktskatter.
Kopia KN NIM

**Underlag till svensk ståndpunkt inför EU-förhandling –
förslag till Omnibus I (COM/2025/80, COM/2025/81,
COM/2025/87)**

Implementeringsrådets bidrag till svensk ståndpunkt
framgår i sin helhet i avsnitt 8. Implementeringsrådets förslag i
sammandrag är att:

- artikel 29ca, 19a.3 och 34.2a i direktiv 2013/34/EU inte ska hindra kontraktsmässigt informationsutbyte utöver VSME-standarderna, förutsatt att inga andra hinder föreligger;
- sektorsspecifika krav enligt artikel 29b i direktiv 2013/34/EU hanteras genom icke-bindande vägledning istället för bindande standarder;
- den riskbaserade kärnan i CSDDD (2024/1760/EU) säkerställs genom att företag tillåts prioritera due diligence baserat på sina egna riskbedömningar, och ytterligare vägledning tas fram för att klargöra när en indirekt affärspartner bör bli föremål för en fördjupad bedömning;
- due diligence-kraven enligt CSDDD (2024/1760/EU) harmoniseras på EU-nivå via direktivets inre marknads klausul för att undvika fragmentering och säkerställa en enhetlig riskbaserad metodik.

1. Implementeringsrådets uppgift

Implementeringsrådet har i uppgift att bistå regeringen i arbetet med att stärka svenska företags konkurrenskraft genom att undvika implementering över miniminivån och motverka omotiverade regelbördor samt minska administrativa kostnader och andra fullgörandekostnader vid genomförande av EU:s regelverk i svensk rätt. Implementeringsrådets arbete ska utgå ifrån ett företagsperspektiv.

Implementeringsrådet ska lämna underlag och rekommendationer till regeringen, dels som bidrag till svenska ståndpunkter i förhandlingar, dels om hur EU-rättsakter kan genomföras i svensk rätt på ett sätt som inte är mer långtgående ur ett företagsperspektiv än vad rättsakterna kräver.

Implementeringsrådets arbete har sin utgångspunkt i problembeskrivningar som förmedlats till rådet, främst från branschorganisationer och deras medlemsföretag. Under arbetet med underlagen tas också kontakter med andra som är insatta i respektive sakområde, till exempel myndigheter. Mot bakgrund av den information och kunskap som inhämtats gör rådet en sammanvägd och självständig bedömning av hur företagsperspektivet kan tillgodoses på ett ändamålsenligt sätt i varje enskilt fall.

I framtagandet av detta yttrande har rådet främst använt sig av underlag som inkommit i kontakter med bland annat Svenskt Näringsliv, Näringslivets Regelnämnd NNR, Företagarna och Lantbrukarnas Riksförbund.

2. Berört förslag till EU-rättsakt

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv (COM/2025/80), (COM/2025/81) och förordning (COM/2025/87) avseende ändringar i Corporate Sustainability Reporting Directive (CSRD, direktiv (EU) 2022/2464), Corporate Sustainability Due Diligence Directive (CSDDD, direktiv (EU) 2024/1760, ändrat genom direktiv (EU) 2025/794), Carbon Border Adjustment Mechanism (CBAM, förordning (EU) 2023/956) samt InvestEU-förordningen (förordning (EU) 2021/523).

3. Mål och syfte med förslaget

Omnibus I syftar till att minska administrativa bördor och förenkla tillämpningen av centrala hållbarhetsregelverk för företag inom EU. Förslaget innebär bland annat:

- Uppskjutande av rapporteringskrav enligt CSRD för våg 2 och 3 (stora företag och börsnoterade små och medelstora företag, SME) med två år.
- Höjda tröskelvärden för rapporteringsplikt i CSRD (mer än 1 000 anställda och omsättning över 50 miljoner euro eller balansomslutning över 25 miljoner euro).
- Begränsning av informationskrav från leverantörer utanför CSRD:s tillämpningsområde ("value chain cap").
- Avskaffande av bindande sektorsspecifika ESRS-standarder (European Sustainability Reporting Standards) och införande av frivillig VSME-standard (Voluntary Sustainability Reporting Standard for non-listed SMEs) för små företag.
- Förenklingar i CBAM-förordningen och InvestEU-förordningen för att minska administrativa kostnader och stärka företagens konkurrenskraft.

4. Var i processen befinner sig förslaget?

Kommissionen presenterade Omnibus I den 26 februari 2025. Den så kallade "stop the clock"-mekanismen, som skjuter upp rapporteringskraven enligt CSRD för våg 2 och 3-företag med två år, har antagits av Europaparlamentet och rådet. Övriga delar av Omnibus I behandlas nu parallellt i parlamentet och rådet, ochilogförhandlingar väntas under hösten 2025 innan slutligt antagande och implementering.

5. Ansvarigt departement

Klimat- och näringslivsdepartementet (KN), Finansdepartementet (Fi) och Justitiedepartementet (Ju).

6. Problembeskrivning ur ett svenskt företagsperspektiv

Justerade tröskelvärden för rapporteringsskyldighet

Implementeringsrådet bedömer att höjningen av rapporteringströsklarna samt minskningen av antalet rapporterade datapunkter är välkommet ur ett förenklingsperspektiv. Dock präglas Omnibus I-förslaget i vissa delar av att det har utarbetats i väldigt snabb takt och utan fullständigt samråd, konsekvensanalys eller faktaunderlag. Detta riskerar att skapa osäkerhet för vissa företag och leda till att vissa administrativa kostnader kvarstår eller till och med ökar. Inte minst är det problematiskt att det fortfarande råder osäkerhet kring hur de nya tröskelvärdena för rapporteringsskyldighet ska beräknas och tillämpas. Det är oklart om den föreslagna tröskeln om 1 000 anställda för att omfattas av hållbarhetsrapportering enligt CSRD och Omnibus-förslaget (förslaget till artikel 19a.3 och 34.2a i direktiv 2013/34/EU) avser företags- eller koncernnivå, vilket kräver förtydligande. Det behöver även klargöras när och hur ofta antalet anställda ska fastställas samt hur företag ska kunna verifiera att affärspartners inte överskrider tröskelvärdet vid revision. Situationen är särskilt problematiskt för företag med 500–999 anställda, som enligt nuvarande regler måste rapportera för räkenskapsår 2024 under 2025 men som kan komma att undantas från rapporteringsskyldighet om de höjda tröskelvärdena antas. Detta innebär att dessa företag riskerar att bli föremål för rapporteringskrav och investera i regelefterlevnad under en övergångsperiod innan de möjligen undantas i ett senare skede.

Avgränsning av informationskrav i värdekedjan ("value chain cap")

Införandet av ett så kallat "value chain cap" innebär att rapporteringspliktiga företag enligt CSRD får begränsade möjligheter att inhämta information från leverantörer utanför CSRD:s tillämpningsområde för rapporteringsändamål enligt CSRD, i enlighet med förslaget till artikel 29b.4 och 29ca i redovisningsdirektivet (direktiv 2013/34/EU). LSME-standarden (Listed SME), som enligt artikel 29c i redovisningsdirektivet var avsedd för noterade små och

medelstora företag, fasas ut genom Omnibus I-förslaget. Kommissionen föreslår istället nu att den ska ges mandat att genom en delegerad akt besluta om en frivillig standard för företag utanför CSRD:s nya tillämpningsområde (förslag till artikel 29ca). Denna nya frivilliga standard är avsedd att omfatta både SME:er och midcaps (250–1 000 anställda) och ska enligt förslaget baseras på EFRAG:s befintliga VSME-standard. Den föreslagna VSME-standarden enligt artikel 29ca ska utgöra ett förenklat ramverk för hållbarhetsrapportering med fokus på binära ja/nej-svar och grundläggande ESG-upplysningar. Detta syftar till att minska den administrativa bördan för SME och midcaps samt möjliggöra ett mer strukturerat och effektivt informationsutbyte om ESG-data (Environmental, Social and Governance) även för företag utanför CSRD:s tillämpningsområde. Samtidigt innebär avsaknaden av krav på kvalitativa analyser och dubbel väsentlighetsbedömning i VSME-standarden att rapporteringspliktiga företag under CSRD riskerar att få mindre detaljerad och jämförbar information från sina leverantörer. Begränsningarna kan också innebära ökade praktiska svårigheter att samla in information som krävs för andra regelverk.

Avskaffade sektorsspecifika ESRS-standarder

Vidare innebär avskaffandet av bindande sektorsspecifika ESRS-standarder en minskad komplexitet i rapporteringskraven, men riskerar samtidigt att försämra jämförbarheten mellan företag inom samma bransch och begränsa tillgången till sektorsanpassad vägledning. Detta är problematiskt för branscher med unika och betydande hållbarhetsrisker, där särskilda rapporteringsbehov är nödvändiga för att fånga branschens specifika utmaningar. Sektorsspecifika standarder hade kunnat ge företag tydligare vägledning om vilka frågor som är mest väsentliga och underlättat den dubbla väsentlighetsbedömningen, medan nuvarande fokus på generella och tematiska standarder ställer högre krav på företagens egna analyser och ökar risken för att viktiga sektorspecifika aspekter förbises.

Avgränsningar i due diligence-processen enligt CSDDD

Systematisk due diligence enligt förslaget till artikel 5 CSDDD begränsas huvudsakligen till direkta affärspartners (Tier 1). En fördjupad riskbedömning och åtgärder i indirekta led krävs endast vid förekomst av ”plausibla indikationer” på risk. Detta innebär att företagens skyldighet att proaktivt bedöma faktiska eller potentiella negativa effekter hos indirekta affärspartners begränsas i avsaknad av särskilda omständigheter. För att minska företagens administrativa bördor är det principiellt positivt att begränsa deras skyldighet att bedriva sådant långtgående due diligence-arbete. Det står fortsatt företag fritt att frivilligt bedriva sådan verksamhet om det bedöms relevant för investerarrelationer eller kundinformation. Kommissionen förväntar sig att företag som redan frivilligt utför due diligence bortom Tier 1, i linje med FN:s och OECD:s frivilliga ramverk, kommer att fortsätta göra så. Vidare konstateras att många företag redan har sociala och miljömässiga informations- och riskhanteringssystem som sträcker sig bortom Tier 1 för att uppfylla andra regelverk såsom produkt- och arbetsmiljölagstiftning, vilka måste drivas oavsett om de generella hållbarhetsdue diligence-kraven omfattar indirekta affärspartners eller ej.¹

Dock uppstår praktiska problem med kommissionens sätt att balansera sina förenklingsambitioner med målet att upprätthålla ett effektivt due diligence-regelverk. Exempelvis saknar begreppet ”plausibla indikationer” en tydlig juridisk definition och återfinns inte i etablerade internationella ramverk som UNGP eller OECD Guidelines. Förslaget definierar dessa indikationer som ”konkreta och objektivt verifierbara tecken på potentiell skada”, men gränsen mellan ”plausibla” och andra indikationer är oklar, vilket skapar tolkningsutrymme och rättslig osäkerhet. Den föreslagna modellen innebär också ett avsteg från företagens egna riskbaserade

¹ European Commission (2025), Staff Working Document on Omnibus I Proposals, SWD(2025) 80/81. Tillgänglig via: https://commission.europa.eu/document/download/1da93ca2-7911-4e1f-9ce6-cecd09a85250_en?filename=SWD-Omnibus-80-81_En.pdf

bedömningar och prioriteringar, samt en avvikelse från den riskbaserade och kontinuerliga process som CSDDD och internationella ramverk föreskriver, där due diligence ska omfatta värdekedjan utifrån riskens allvarlighetsgrad och inte begränsas till direkta kontraktsrelationer. Risken är att företag åläggs att lägga oproportionerligt mycket resurser på dokumentation och kontroll av lågriskleverantörer, medan allvarliga risker längre ned i värdekedjan förbises. Eftersom de mest betydande hållbarhetsriskerna ofta finns bortom direkta leverantörer kan denna begränsning i praktiken påverka företagens möjlighet att identifiera och hantera hållbarhetsrisker på ett effektivt sätt. Kravet på att agera först vid "plausibla indikationer" förskjuter dessutom ansvaret för riskidentifiering till externa aktörer såsom media och NGO:er, vilket leder till en mer reaktiv och fragmenterad riskhantering och försvårar företagens möjligheter att prioritera åtgärder enligt gällande ramverk.

7. Implementeringsrådet analys

Berörda branscher och företag

Förslaget till Omnibus I (COM/2025/80) kommer att påverka ett stort antal svenska företag, särskilt sådana som befinner sig nära de nya föreslagna tröskelvärdena för rapporteringsplikt ($\geq 1\ 000$ anställda, omsättning ≥ 50 miljoner euro) eller har omfattande leverantörskedjor. Genom att höja tröskelvärdena undantas cirka 80 procent av tidigare rapporteringspliktiga företag från CSRD-kraven, vilket kan leda till väsentligt minskade administrativa kostnader, ökad förutsebarhet och stärkt konkurrenssituation för det stora flertalet företag. Samtidigt innebär förändringarna att rapporteringskraven blir mer proportionerliga och bättre anpassade till företagens storlek och resurser, i linje med EU:s mål att minska regelbördan och öka

företagens konkurrenskraft.² De viktigaste kostnaderna för företag kopplade till Omnibus I-förslaget utgörs av de återkommande administrativa och efterlevnadskostnaderna för hållbarhetsrapportering enligt CSRD och taxonomin samt due diligence enligt CSDDD, i linje med följande:

- För företag som fortsatt omfattas av CSRD uppskattar kommissionen de genomsnittliga årliga kostnaderna till cirka 33 640 euro per europeiskt företag för rapportering och 56 350 euro för revision, med engångskostnader på 30 200 euro respektive 16 900 euro.
- Taxonomirapportering tillkommer med 20 000–50 000 euro per år och 40 000–125 000 euro i engångskostnad.
- För företag som omfattas av CSDDD beräknas de årliga kostnaderna för efterlevnad uppgå till mellan 52 200 euro för stora företag och 643 000 euro för mycket stora företag (>5 miljarder euro i omsättning).^{3 4}

Genom Omnibus I-förslaget beräknas den totala administrativa bördan för europeiska företag minska med cirka 4,4 miljarder euro per år för CSRD/ESRS och taxonomi samt 320 miljoner euro per år för CSDDD. Därutöver tillkommer engångsbesparingar på 1,6 miljarder euro (CSRD/ESRS) och 0,9 miljarder euro (taxonomi) för de företag som undantas. Gällande CSRD har danska *Erhvervsministeriet* gjort bedömningen att antalet

² Även CBAM-förslaget innebär att 90 procent av företagen undantas från rapporteringskrav, medan 99 procent av utsläppen fortsatt omfattas. Enligt kommissionens Staff Working Document skulle en ytterligare höjning av CBAM:s massbaserade tröskelvärde från 50 till 500 ton per år innebära att 97 % av importörerna undantas från rapporteringskraven (6 000 kvarstående av de ursprungliga 200 000), samtidigt som 96,43 % av totala utsläppen inom de fyra sektorerna (järn/stål, aluminium, cement, gödningsmedel) som fortfarande omfattas. European Commission (2025), Staff Working Document on CBAM Threshold Adjustments, SWD(2025) 12, Tabell 1. Tillgänglig via: https://commission.europa.eu/document/download/b615ed29-58e2-4248-b87e-11929119foco_en?filename=SWD-Omnibus-87_En.pdf.

³ European Commission (2025), Proposal for a Regulation amending Regulation (EU) 2023/956 (CBAM), COM(2025) 80 final. Tillgänglig via: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A52025PC0080>.

⁴ Detta har stöd i en nederländsk studie som kommer fram till att den genomsnittliga årliga kostnaden för stora företag är cirka 463 000 euro, se följande: Sira Consulting (2024), Cost-Benefit Analysis of CSRD Implementation for Large Enterprises, Amsterdam: Sira Publications. Tillgänglig via: <https://www.internetconsultatie.nl/wivo/document/13294>.

rapporteringskyldiga danska företag kommer att minska från cirka 2 200 till cirka 150 företag, vilket motsvarar en minskning med cirka 93 procent. För dessa resterande företag uppskattar man på totalen omställningskostnaderna till 300 miljoner danska kronor (en minskning med 4,1 miljarder danska kronor) och löpande administrativa bördor till 200 miljoner danska kronor (en minskning med 2,1 miljarder danska kronor).⁵

I dagsläget är knappt 2 000 svenska företag rapporteringspliktiga under CSRD.⁶ Omnibusförslaget innebär att drygt 200 företag i Sverige fortsatt omfattas. En indikation på hur förslaget påverkar de svenska företag som fortfarande omfattas kan fås genom att räkna om den kostnadsskattning danska *Erhvervsministeriet* gjort. Då får vi totala omställningskostnader på cirka 400 miljoner kronor och löpande administrativa bördor på cirka 600 miljoner kronor.⁷

Otillräcklig konsekvensanalys av förenklingsåtgärdernas genomförbarhet

Även om Implementeringsrådet välkomnar ambitionen att minska administrativa kostnader genom Omnibus I-förslaget, kvarstår en reell oro – även bland näringslivets aktörer – att den höga reformtakten och avsaknaden av en systematisk konsekvensanalys riskerar att ersätta ett komplext och administrativt betungande regelverk med ett nytt system som i praktiken inte fungerar ändamålsenligt. Att förenkla hållbarhetsrapporteringssystemet genom att ta bort eller skala ner delar som upplevs som resurskrävande, utan att tillräckligt analysera konsekvenserna av regelförenklingen ur ett systemperspektiv, kan leda till ytterligare administrativa bördor och ökad osäkerhet för företagen. För att fortsättningsvis undvika sådana

⁵ Erhvervsministeriet (2025), Impact Assessment of EU Sustainability Reporting Requirements on Danish SMEs, København: Erhvervsstyrelsen. Tillgänglig via: <https://www.ft.dk/samling/20241/almindel/eru/bilag/188/3002733.pdf>.

⁶ SOU 2023:35, Nya regler om hållbarhetsredovisning, Utredningen om hållbarhetsredovisning, publicerad 19 juni 2023, Regeringskansliet. Tillgänglig via: <https://www.regeringen.se/rattsliga-dokument/statens-offentliga-utredningar/2023/06/sou-202335/>

⁷ I denna beräkning har räknat upp valuta (+47%) samt antal företag (+33%). Denna omräkning är för indikativt syfte, till vilken grad vi faktiskt kan generalisera från danska till svenska företag kräver en mer noggrann analys.

oavsiktliga effekter när man driver förenklingsåtgärder inom ramen för Omnibus-formatet är det av stor vikt att kommissionen så långt det är möjligt genomför en samlad och grundlig konsekvensanalys av sina förslag innan man presenterar dem.

Effekter för små och medelstora företag samt konsekvenser för informationsflöden

Exempelvis ser Implementeringsrådet en potentiell utmaning i hur man väljer att reducera den administrativa bördan för små och medelstora företag som omfattas av VSME-standarden. VSME-standarden, som huvudsakligen bygger på en grundmodul med 11 upplysningskrav, kan begränsa möjligheten att fånga upp vissa centrala hållbarhetsrisker och nyckelindikatorer som endast omfattas i den frivilliga tilläggsmodulen. Omnibus I-förslaget innebär att företag som omfattas av CSDDD endast får efterfråga information från små och medelstora affärspartners i enlighet med VSME-standarden, såvida inte den begärda ytterligare informationen är nödvändig för kartläggningen av värdekedjan och inte rimligen kan erhållas på annat sätt. Detta riskerar att begränsa större företags möjligheter att inhämta viktiga uppgifter och inskränka företagens due diligence till en standardiserad och potentiellt otillräcklig informationsbas utan att samtidigt begränsa företagens ansvar för sin due diligence. Detta kan leda till informationsluckor som försvårar helhetsbedömningar av hållbarhetsrisker i komplexa värdekedjor, samtidigt som behovet av manuellt informationsutbyte ökar då begränsningen inte verkar hindra företag från att begära hållbarhetsinformation för andra ändamål än hållbarhetsrapportering enligt CSRD – exempelvis riskbedömning i finanssektorn.⁸ Då finansiella aktörer i allt större utsträckning efterfrågar tillförlitlig och jämförbar hållbarhetsdata för kreditbedömning och investeringsbeslut, riskerar avsaknaden av ett robust, harmoniserat

⁸ European Central Bank (2025), Opinion of the European Central Bank of 8 May 2025 on proposals for amendments to corporate sustainability reporting and due diligence requirements (CON/2025/10), s. 10. Tillgänglig via: https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/legal/ecb_leg_con_2025_10.en.pdf?330cb335ad9426cd4a64dbe4021597f1.

rapporteringsramverk för SME att påverka dessa företags tillgång till grön finansiering.

Dessutom innebär den uppdelade tidsplanen för antagande av delegerade akter för VSME-standarden och den reviderade ESRS-standarden – fyra respektive sex månader – operativa risker för små och medelstora företag genom potentiellt motstridiga rapporteringskrav. För att undvika fragmentering bör tidsplanen för antagandet av de delegerade akterna samordnas, så att VSME och ESRS kan hanteras på ett koordinerat sätt från dag ett.

Behovet av sektorspecifik vägledning för branscher med särskilda hållbarhetsrisker

Avskaffandet av bindande sektorsspecifika ESRS-standards innebär att rapporteringskraven förenklas och blir mer överskådliga, vilket ligger i linje med Omnibus I-förslagets syfte att minska den administrativa bördan för företag. Samtidigt innebär frånvaron av sektorsspecifika krav att företag inom branscher med särskilda hållbarhetsrisker i högre grad behöver utgå från generella standarder och egna tolkningar, vilket kan försvåra för investerare att jämföra data mellan olika företag – något som även Europeiska centralbanken har betonat i sitt utlåtande.⁹ Detta ökar behovet av tydlig, frivillig vägledning och praktiskt stöd från EFRAG (European Financial Reporting Advisory Group) och andra relevanta aktörer för att säkerställa att rapporteringen även fortsättningsvis är relevant och ändamålsenlig för sektorer med särskilda rapporteringsbehov.

Avvikelse från riskbaserad metodik och proaktiv riskhantering i CSDDD

Genom att inte fullt ut tillämpa den riskbaserade metodik som varit etablerad internationell praxis och vägledande för ansvarsfullt företagande, riskerar CSDDD att försvaga företagens möjligheter till

⁹ European Central Bank (2025), Opinion of the European Central Bank of 8 May 2025 on proposals for amendments to corporate sustainability reporting and due diligence requirements (CON/2025/10). Tillgänglig via: https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/legal/ecb.leg_con_2025_10.en.pdf?330cb335ad9426cd4a64dbe4021597f1.

effektiv riskhantering. Begränsningen till Tier 1 och krav på ”plausibla indikationer” för åtgärder i indirekta led försvårar större företags möjligheter att genomföra fullständiga väsentlighetsbedömningar och bedriva effektiv riskhantering, särskilt då studier från bland annat tyska *Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle* visar att proaktiv och bred riskkartläggning över värdekedjan är mer kostnadseffektiv över tid och bättre fångar upp allvarliga hållbarhetsrisker.¹⁰ Därtill skapar begränsningen en intern motsägelse: företag måste agera på externa signaler från exempelvis media eller NGO:er utan att ha möjlighet att prioritera i enlighet med direktivet och företagets kontinuerliga riskbedömningar. Förändringarna riskerar att förskjuta fokus från faktisk riskreduktion och omvandla due diligence till en administrativ formalitetsprocess, vilket i praktiken kan öka den administrativa bördan och samtidigt motverka det ursprungliga syftet med direktivet. Dessutom är det olämpligt att införa ett nytt begrepp i regelverket som inte återfinns i befintliga väletablerade internationella ramverk.

8. Implementeringsrådets underlag till svensk ståndpunkt i pågående EU-förhandlingar

Implementeringsrådet rekommenderar att regeringen i de fortsatta EU-förhandlingarna prioriterar åtgärder som säkerställer kostnadseffektivitet och ändamålsenlighet av Omnibus I-förslaget för rapporteringspliktiga svenska företag. Regeringen bör verka för att:

- förslaget till artikel 29ca samt artikel 19a.3 och 34.2a i direktiv 2013/34/EU inte utgör hinder för att två parter i en affärsrelation kontraktsmässigt överenskommer om informationsutbyte utöver det som anges i VSME-standarderna, under förutsättning att inga andra uppenbara hinder föreligger;

¹⁰ German Federal Office for Economic Affairs and Export Control (2025), Risk Analysis under the German Supply Chain Due Diligence Act. Available at: https://www.bafa.de/EN/Supply_Chain_Act/Risk_Analysis/risk_analysis_node.html.

- sektorsspecifika krav enligt förslaget till artikel 29b i direktiv 2013/34/EU hanteras genom icke-bindande vägledning istället för bindande standarder;
- den riskbaserade kärnan i CSDDD säkerställs genom att företagen även fortsatt ges möjlighet att prioritera sin due diligence utifrån sina riskbaserade bedömningar (såväl artikel 8 som 9 bör justeras för att förtydliga detta), och ytterligare vägledning utvecklas för att klargöra när en indirekt affärspartner blir föremål för en fördjupad bedömning;
- due diligence-kraven enligt CSDDD harmoniseras på EU-nivå genom att låta samtliga due diligence-kraven omfattas av direktivets inre marknads klausul, så att fragmentering av den inre marknaden undviks och en enhetlig, riskbaserad metodik säkerställs.

Kontaktpersoner i detta ärende är utredningssekreterare Gustav Fritzon (gustav.fritzon@regeringskansliet.se) och Lena Nordqvist (lena.nordqvist@regeringskansliet.se)

Beslutad av Implementeringsrådet den 21 maj 2025.